

[Stensballe.]

til at gaa ind i en Forhandling, og den Forhandling er vi ogsaa for vort Vedkommende villige til at optage i et Udvalg. Og som jeg sagde før: Forhandlingen kan blive sluttet, saa snart Regeringspartierne eller Ministeren maatte ønske det.

Ludvig Christensen: Jeg vil gerne minde det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) om, at Arbejdsløshedsloven af 1924 var et Forlig, hvor vi mod at faa Krisehjælpsunderstøttelsen fastlagt, som den blev, gik ind paa at faa et mindre Tilskud, saa at Arbejderne i Virkeligheden derved kom til at betale et højere Medlemsbidrag. Hele denne Lovgivning maa ses i Sammenhæng, og jeg mener derfor at have fuld Ret til at hævde, at det var Forsikringsprincippet, denne Lovgivning hvilede paa.

Det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Tvede) synes at ville lægge hele Ansvarret paa Regeringen. Efter min Mening skulde det ærede Medlem lægge Ansvarret et andet Sted. Der ærede Medlem er jo Medlem af Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse, og det var jo ikke for slet ingenting, at man havde saa travlt med at opsigte Overenskomsterne, at man ikke en Gang kunde afvente de i Overenskomsterne fastsatte Terminer. Nej, man havde Brug for at skabe den Uro, der maatte føre til formindsket Produktion og dermed til forøget Arbejdsløshed, for derved at skabe den Baggrund, som efter Arbejdsgiverforeningens Opfattelse var ønskelig, for at den kunde staa saa meget stærkere med sine Krav overfor Arbejderne nu til Foraaret. Derfor maa det ærede 15de landstingsvalgte Medlem lægge Ansvarret for den stigende Arbejdsløshed, der jo var nogenlunde samtidig med Overenskomstopsigelserne, derhen, hvor Ansvarret i Virkeligheden ligger.

Og saa vil jeg gerne bede det ærede 15de landstingsvalgte Medlem og det ærede 3die Medlem for 4de Kreds om at erindre, at Hovedparten af de Overenskomster, der udløber i Aar, er, saa vidt jeg kan skønne, Overenskomster for Fag, der hører hjemme i Eksporthandelen. Eksporthandelen har hidtil kunnet betale de Lønninger, der er fastsat i Overenskomsterne, og Eksporthandelen ved ikke noget som helst om, hvordan Vilkaarene bliver den Dag, da der igen bliver noget at konkurrere om paa Verdensmarkedet. Derfor forekommer det mig, at man passende kunde have ventet; man havde ikke

behøvet at have saa stort Hastværk med at faa skabt den Uro, der maatte føre til Indstilling af Virksomheden en hel Mængde Steder.

Og saa er der en Ting til, som man fra den Side heller ikke maa glemme. Det er, at en ikke uvæsentlig Del af Arbejdsløsheden hænger sammen med, at Fabrikkerne, der har tjent gode Penge ved at faa tømt deres Lagre, ikke rigtig ved, hvor langt Priserne falder. Saa længe Priserne paa Raastoffer falder, gaar man ikke i Gang med at oparbejde nye Lagre, og i den Tid, man tømmer sine Lagre, standser man Produktionen, og derefter producerer man kun fra den ene Dag til den anden. Hele denne Situation, der har spillet en overordentlig stor Rolle med Hensyn til den pludseligt indtrædende Forværing af Arbejdssituationen, kan man formentlig heller ikke give Arbejderne Skylden for. Jeg vil altsaa henstille navnlig til det ærede 15de landstingsvalgte Medlem at lægge Ansvarret andre Steder end hos Regeringen for den Arbejdsløshed, der ikke vedkommer Byggefagene og Jordfagene.

Saa kender vi jo her i Tinget den Medicin, som det konservative Folkeparti altid vil servere, formentlig saa længe der ikke er nogen Mulighed for at anvende den, thi vi har jo ogsaa visse Udtalelser, der viser, at man ikke er bange for at sætte dette Problem hen i den Skammekrog, hvorfra det ikke burde være taget frem, tror jeg en af Højres mest fremragende Ledere har sagt, og derfor kan denne Tale efterhaanden komme til at virke som noget af en Talemaade. Der er ikke, det ved vi fra det konservative Folkepartis almindelige Politik, noget virkelig realpolitisk bagved den stadige Fremførelse af Kravet om Told.

Med Hensyn til det konservative Forslag om fælles Krisekasser har jeg ved Lejlighed sagt, at det var et lykkeligt Fund for det konservative Partis Ordfører her i Tinget, at han fandt en Foranstaltning, som ingen vil have noget med at gøre, fordi den er praktisk uigennemførlig. Den egner sig derfor fortræffeligt til at fremhæves til enhver Tid, uden at man løber nogen som helst Risiko for, at den skal blive ført ud i Livet.

Jeg skal ikke forhale Forhandlingerne yderligere. Jeg skal blot til sidst gøre en Bemærkning om, at det ogsaa hænder, at Venstre ude i Landet beder om, at der maa blive udført lidt mindre Arbejde. Paa et Husmandsmøde i Viborg i Februar i Aar